

alia. A quo uiam, nam et id uidit in alijs imperfec-
tis in eorum aia sint diuisibiles, rō igitur, cur in utroq; id ac-
cidit ē, qd spiritus alijs, et uirtutes ita influunt in p̄in-
tense operantem, ut alia disticiuant, neq; exo, qd p̄p̄ati
et tempe p̄p̄is periculo tuanti capud sepi tam aiam in ei
capiti, id impetu aia uicari p̄p̄ue aia, dum aia in cap-
ite expandit ma lum impendens, et ex hac cognitione in ten-
dit uisus in uirtute illa periculum.

Opponunt 7. in je leonij secta n. met par. aia:
qd n. ē diuisibiles. Dicit aliqua nandō aia, nam x. Gale-
num, qm uirtutē q. p̄p̄tate et aia hōis 2. n. 58. aliquo ac-
cidit, qd uirtute auelij uirtute se mouerent p̄p̄e sine
leui uirtute et ragnia extracta corde balax, aquila, et columba
truncato capite uolutis. De leui nandō uiam nam te qd
manentia sra aia imperfecti ut inditium diuisibilitatis
faly sra, sra in alij p̄fecti n. met in je uita, qd i. ut p̄f-
ctior, requit maiores dispositiones et organorum apparatus,
ut uerueti, qm requat sra imperfecta aia.

Subiectio 4. Et p̄p̄ frarum uiuentium sint omogenea?

Sensus hōis ē: Vt par sra leui uirtute capiti ut uirtute
sra i. alia je uirtute p̄p̄i, sicut q. libet par mō ē uirtute,
alia, sra. Aduerte p̄p̄ homogenea diu illas, q. it. sra inter
se, et ethogenea, q. it. inter se diuisibiles, ita ut haerit p̄p̄a
n. stabilitet diu. P̄p̄tate sit. oij p̄p̄ sra uiuentij it. om-
genae, seu inter se p̄p̄ ita ut, q. it. sra informat oculum
p̄p̄tate et uirtute informati autem, et q. caput informat p̄p̄.

tuigit in formare, et sic dicitur, ac per hunc, per vivente
zura hujus per apparit, quoniam tot a diversis dispositionibus, et
ab ipis partibus, ita dicitur, hujus, et aia hujus, et n. 100, dicitur
et dicitur, hunc per, et alia.

Quia, quia non est diversificanda entitas, in his, nisi sit
nulla e necessitas substituendi diversis per in aia mali viventi, et
ut sicut in philosophia, argumentatur, quod hoc. Hinc alii in
deos talis per non est omogenea, quia postulanti in aia di-

videtur, sed haec non potest talis per est heterogenea, et per quod in
sicut in philosophia, in formare dicitur in ipse accidentibus, v.g. quod
nisi sensibus, et verum, actibus appetitivis, et sensibus: eadem
per aia e apta in formare dicitur per in instructis, dicitur acci-

dentibus dicitur per, et magis e eadem in ipse in hunc dicitur
apparetur a fine, cordis, carnis, oculi, et dicitur.
Constat, quia per per non vivendum, et in ipse, quod ille
in dicitur per vivendum: per aia, quia dicitur operum, et ut
ganizationum, quod dicitur in viventibus, in ipse arguit dicitur in
um, et nec distinctionem illarum in aia, ut per in aia mali, quod
videtur in dicitur hunc alia dicitur operum, ut postulat dicitur
per organizatione: quod dicitur.

Arguitur, quia per species, in tenet. Solus per, per vivente
hunc dicitur et aia, dicitur 2. a. textu b. Solus dicitur 18, textu b. n.
8. per per per in dicitur postulat dicitur dispositione,
et dicitur dicitur operum, atque per per per per per per
per per per dicitur per per per per per per per per per per
et intelligitur per Leonis, et equi dicitur per per per per per
ulant dicitur dispositione, et in tenent dicitur
operum.

28
Vergo autem, nam si in partibus residens in capite Leonis
se non postulat debere dispositionem, et offerre capite tantum
id, et capite, et pedes si non, et debere illas postulare, ut pos-
tulat si si se non, et equi tunc se intelligeret dicitur in
fata: non igitur est, tam si non Leonis postulat illas disposi-
tionem, seu organa, quilibet ut si non et in se autem ad orga-
num, et dispositionem capite, oculi pedes etc.

Si nulla pars si Leonis postulat suam orga-
num: quod si si si postulat illa organa: si non, quod
nihil invenit tibi, nisi non si non. Si si non postulat
suam organum, tibi debere, et tibi in debere, nego autem, nego
estulat itaque quilibet pars si Leonis postulat determi-
natum organum sub significationem, id est, tibi, tibi
nisi: unum in dicitur, non tam est ex se organum, si illa omnia organa
Leonis non postulat debere a si Leonis, quia ex se ipsius si
unus quilibet pars ita postulat suam organum, ut illud pos-
tulet, tibi, tibi si tibi omnia nisi.

Quod ut haec postulantia ita in dicitur ex se si
non arguet diversitatem ipsam per ex se autem nisi, ut iam dixi,
quod in capite postulat diversas dispositiones, ac in pede,
quod in arguet diversitatem alij: item si Leonis femina
habet diversas dispositiones a si Leonis maris, nisi
cum forma tricenariis, et si si maris, et femina
non differunt nisi.

Respondeo: si si Leonis non dicitur quod si non nisi
quod non dispositionem capite non postulant debere a si si capite,
et non postulant debere ab aliis partibus si, et ego non, quod
si non postulant debere ab aliis partibus dicitur nisi, alij non
non postulant ab illis debere nisi.

Declarat expō. hōij, cui spectat ēē exp. p̄li tum
 n. rōi mā, t̄ p̄ā dūgim, it̄ utriusq; volūm; it̄m ut di
 ut hōij. nulla p̄ā p̄āgi appōibiliū numerum dūdenum
 postulat, t̄m uō eūgim it̄m numerum postulat: it̄m
 p̄āgi: it̄m p̄āgi it̄ p̄āgi it̄m p̄āgi it̄m p̄āgi it̄m p̄āgi
 miliam postulat dūbilit̄m cam t̄m postulat rōi dūm
 lectim: q̄ ubi t̄m

Præcipue: q̄ dūerit̄m p̄m mēliū uylati dūi
 t̄m oppōit̄m, et dūerit̄m nūm, q̄ postulat: q̄ talis dūi
 t̄m dūi in p̄āgi p̄ā. De dūerit̄m oppōit̄m rōi dūm
 uylati q̄ unam p̄āgi in p̄āgi dūi dūi dūi dūi dūi
 it̄m dūi dūerit̄m dūerit̄m dūerit̄m dūerit̄m dūerit̄m

De p̄āgi dūerit̄m q̄ dūerit̄m p̄āgi p̄āgi p̄āgi p̄āgi
 n. dūi q̄ dūerit̄m p̄āgi p̄āgi p̄āgi p̄āgi p̄āgi p̄āgi
 p̄āgi, q̄m in p̄āgi p̄āgi p̄āgi p̄āgi p̄āgi p̄āgi
 postulat ex se, et abingēō, et negat̄m rōi, q̄ dūerit̄m
 p̄āgi ab aliis p̄āgi. Negō aut̄m, nam si p̄āgi p̄āgi, q̄ dūerit̄m
 p̄āgi dūerit̄m p̄āgi si q̄ p̄āgi, q̄ dūerit̄m in aliis, et t̄m dūi, q̄
 dūerit̄m p̄āgi unam ad p̄āgi dūerit̄m, et aliam ad
 dūerit̄m.

Item si dūerit̄m p̄āgi p̄āgi it̄m dūerit̄m p̄āgi, et t̄m dūi
 t̄m, q̄ dūerit̄m p̄āgi p̄āgi, q̄ dūerit̄m in gēni, ut p̄āgi sit in
 illy, q̄m in aure, ut ēē n. dūerit̄m, q̄ dūerit̄m p̄āgi
 p̄āgi p̄āgi, ut p̄āgi sit in capite dūerit̄m, q̄m in p̄āgi: q̄m
 q̄ dūerit̄m dūerit̄m facere illam tuam dūerit̄m, si cam
 q̄ facere ēē meam. dūerit̄m q̄ hūij p̄āgi ad dūerit̄m
 lum, p̄āgi, et n. ad aut̄m sit a Deo, it̄m dūerit̄m
 p̄āgi p̄āgi ad p̄āgi dūerit̄m, et n. ad dūerit̄m sit in op̄i
 one 1. a ab ip̄is Deo.

Argues 3°: si visio fit longi foris, etiam in iis tam
 integris est Leo abijit, etiam per laenculq; recens na sup
 natura materij, quod est una fortase p[ro]p[ri]e h[ic] i[st] q[ui]n
 est, ad septa u[er]o f[er]re. Argues 4°: si visio fit in integro corpore
 p[ro]p[ri]e, non erit abijit, sed integrabitur, sicut accidentales, recipiunt
 etiam per laenculq; h[ic] non est, sicut in iis, sicut in iis, sicut in iis

Argues 4°: si fit carnis introducta in ma oculi, non potest
 sua recuperari, si oculi fit signum, et si fit oculi, fit lu
 erra, et fit carnis, aliter fit oculi, et recuperet magis dispositio
 ionis, et oculi, natus recuperaret, et argo, etiam, quod in
 hoc eadem n[on], et longe nobilior e[st] fit carnis, id e[st] aia, magis
 reidens in ma oculi, i[m] fit longi, et q[ui] q[ui] alia magis, et fit
 fit oculi, in hoc n[on] recuperat magis dispositionis oculi amissis
 q[ui] fit mirum, si illos n[on] recuperet, fit magis, et n[on] e[st] eadem
 n[on], et est in iis, et fit recuperandi, et dispositionis, oculi
 quoniam in dispositionibus carnis, q[ui] fit ruber, et oculi, et q[ui]
 aliter, et fit in iis, et

Argues 5°: n[on] e[st] intelligibile q[ui] fit eundem visio potest
 et se natus e[st] principium in rebus eundem visio accidentium
 dicitur visio. Sed n[on] e[st] intelligibile q[ui] parte ma eundem visio
 potest et se natus e[st] rubrum sub fit eundem visio acciden
 tium dicitur visio, q[ui] in hoc uelint, nolint admissant, et iis
 n[on] negabitur a[n]i[m]o

Solutio 1^a

De dependentia, et independetia fit ab ma

Ductus: inductionem, q[ui] e[st] magis oppositae creationi, et
 lortet definitio: Educiunt p[ro]ductis rei, et alig; creatio
 est definitio: Educiunt rei ex nihilo: q[ui] intelligendum n[on],

qd creatio p[ro]ductio rei ex nihilo in o[mn]i g[en]e, q[ui] n[on] creantur
 ab aliq[ua] in eff[ic]ia, et p[ro]pter aliqu[m] finem creantur, sed qd sit ex
 nihilo sui, et ex nihilo sub[stant]i, id e[st], qd id, qd creatur, n[on] depen-
 deat in fieri, et conservari ab aliq[ua] sub[stant]a, seu in mati: ex q[ui]o
 pat[et], qd o[mn]i[um] res, q[ui] p[ro]ducantur, t[er]m[in]i educi, t[er]m[in]i creari: educantur, q[ui] fi-
 unt dependentes ab sub[stant]o materi in illas influente, q[ui] creantur su-
 nt independentes ab illo. ~

Proverte 2°: dicitur e[st] inter illa qd veniat nomi-
 ne sub[stant]i materi subitentan[te] p[ro]babiliter dicendi mag[is] remine
 sub[stant]i materi subitentan[te] intelligit mai[us] q[ui]a dependet in
 fieri, et conservari, neq[ue] utram aliam d[omi]nacionem requi[rit] ad regu-
 lam sui educionem: ita D[omi]nus Thomas, V[er]g[il]us, Aris[totel]es. Sec[un]d[u]m
 S. L. tractu 2° n° 225, et v[er]o q[ui]a p[ro]p[ter] q[ui] sit crea-
 ti[us] dependet in fieri, et conservari sit ex aliq[ua] sub[stant]o, et p[ro]p[ter] q[ui]o
 n[on] creatur, nam, qd creatur, n[on] fit ex aliq[ua] sub[stant]o a q[ui]a materi
 dependet: q[ui]o educit[ur]. ~

Quodlibet sit o[mn]i[um] p[ar]ti mati, tam sub[stant]i, q[ui] accid-
 entali educit[ur] ex p[ar]te mati, et idem d[omi]n[us] d[icit] q[ui] p[ar]ti accid-
 entali i[n]v[er]tuali, t[er]m[in]i h[ab]et sit mati, t[er]m[in]i signat[ur]: q[ui] ab[ut] t[er]m[in]i v[er]o q[ui]o
 p[ro]ductio rei ex aliq[ua] sub[stant]o, seu in mati e[st] educit[ur]: it[em] q[ui]o ex
 p[ar]ti numerat[ur] p[ro]ductio ex mati tanquam a sub[stant]o a q[ui]a materi p[ro]ductio
 in fieri, et conservari q[ui]o. ~

Minus ab v[er]o admittit[ur] et p[ro]p[ter] ad huc, q[ui]o multos p[ar]ti-
 rum p[ar]tium n[on] sunt ex nihilo s[ed] sunt ab agente creato,
 qd nihil ex nihilo fit: q[ui]o n[on] creantur, sed educuntur: q[ui]o iterum
 minus: q[ui]o q[ui]libet ex dictis p[ar]ti si separ[et] a mati ad n[on] sua
 postulat statim p[ro]p[ter] q[ui]o et q[ui]o t[er]m[in]i p[ar]ti accidentalibus, q[ui]o q[ui]libet
 sine nemo dubitet, t[er]m[in]i sub[stant]i alib[us] et e[st] clarum, tam i[n] p[ar]ti
 ignis v[er]o s[ed] succina extinguit[ur] et statim p[ar]ti, sed adhuc p[ar]ti. ~

18
vit, in alij Coepie: ubi nam? Deum experiemur illum cre-
mare, qd in nullo adhuc experit e.

Hec hinc: aiam valem alij Coe manere, qn illam
experiamur. id in ideo accidit aie valem, qn posita extra manem
n. e. productiva aliuus accidentis sensibilis: at us fia ignis e
actua caloris et extra manem i crematio a tali fia adite viatze
alio qn dependat in uendo a ma rursus ignis, ut suspensio, vi
sine ma cremare, ac sentiret, qd ta e sum, un regit talem fia
dependere in uendo a ma, et preparari ab illa statim pite, t
qz nunqm uiderimus fia malis non, aut consumi in te id
legimus qz uiderimus n. operari i possint pducere qdlibet senti bilis
qd n. pot pducere aia valem, un ab hac ad illos n. fit qd
hoc buri argum.

Dij 1: fia intentionalis, v. g. ipse intentionalis seruient
te illi, et renui externo, et ea fia hinc pducunt in ingi-
tine quia altero: id hinc qd ad uiam educationem: qz n. fia
fia intentionalis q educationem n. fiunt. Q. n. regit ad
uam educationem, qd dicit in subto altero quia necessarium
ex definitione educationis talis idis colligit.

Dij 2: subto n. hinc piam, ut ex educatione fia sup-
naly: ut educationem regit in subto pna naly qz fia
supnaly n. ducunt. Dico may: subto n. hinc piam na-
lem, ut ex educatione fia supnaly, idis, n. hinc piam Bedi-
entialem, nego may: e nego min, qz inu sunt pmi-
ti hinc idis ad hoc, ut dett educio.

Constat: nam ad, qz terminat ad gntilem extrat-
tum i uia creat, et fia gntis n. postulat ex na sua ee ex-
tra subto, imo p hinc ee in subto: qz id ad, qz termi-
nat ad fia supnalem dependentem a subto erit educio.

te subum n. hanc ad illam piam naturam, id obedientiam:
 un tales sibi supnales stinens in uiste obedientiali subdi-
 maly, & hoc ratio est ut ab eo educi ueriant, sicut in sup
 l. ad hoc ut dicant pducit ab alij in sup effus, & in sup
 uiste stinari, qd stinens in uiste obedientiali illicy in sup
 naty. ~

Dis 5: gra & dona supnales infundant: qd n. cau-
 cant. Q. dicit infundi dum n. pducunt a ca nati, ut ab
 A. gra supnales, ut in in sua recipient, & substantantur
 ab illis pia obedientiali aduunt. Dis 4: sibi calypty
 n. it educta, id creata, imo & elementares per i. pduc-
 ita it, x. illud, In principio creauit Deus Ca-
 lum, & Terram: si n. calum & terra creata it natio
 sibi cali, & terra creata it i. fatendum e, i. sicut n. dica-
 it creatum, nisi si qd sup p. creatura it. Q. Verbum sicut
 nemi ab ueripera late, p. ducit, & hoc p. it, nam e. ibi
 dicitur Deum creauit late grandia, & Terram, & in sibi pi-
 uum, & terra fuerunt educta, & n. creatura, ut sup fote-
 nd: fides sibi cali dicitur i. creati, qd ut i. ma creatura
 pducit it. ~

Instat Magister S: sibi calypty pducit it, & uer-
 uant a Deo eodem indispibili a se i. ma: it a se ma e
 creati: qd e. a se talium fatam: qd ca, qd tum calum
 pducit unica a se, hoc uo e. creati: neg; sup talum esem
 e. creati in ma eductionem uo in sibi, nam hoc uidet ois
 intelligibile, iam n. dicit a se est p. it, & posterior ipse ma p.
 it, qd p. illam sibi ma, posterior, qd p. illam influit malis,
 & lat e. sibi. ~

Neg; mag, & ueripera, qd sibi calypty dependant

in fieri, et seruari à m̃a, ut ipse S. n. n̄at, n. uides, q̄ m̃o eadem
causa d̄indivisiibilis ad, q̄ terminati ad m̃am terminari. Et po-
nit ad fr̃m, nam p̄ut terminati ad fr̃m ē causalitas m̃a, ac
p̄m̃ supponit ipsam m̃am existentem, et p̄sequat m̃a n. p̄t p̄t
illam fieri, aliq̄n n. veniat mutua p̄vinitas et causalitas.

Dicendum q̄ ē fr̃m taliter fieri n̄at̄ p̄ d̄ictam ac-
c̄m, t̄ d̄ictam, t̄ p̄valem, ab ea, q̄ fit m̃a, neq̄. n. h̄c p̄t,
q̄ totum sit indivisibile, nam ex eo, q̄ aliquid suū sit edu-
ctum n. statim regit̄, q̄ ut n̄at̄ corruptibile, seu dissolubile,
ut p̄t in illis, et uelut̄ in aīe, et in p̄vinitate in m̃a.

Dico s̄: q̄ h̄m̄ n. esse p̄ substantias n. generat̄, s̄
educit̄, id est spiritum: q̄ p̄ m̃a, et n. educunt̄
p̄ m̃a. De q̄ h̄m̄ n. velle p̄ substantias n. generari alti-
mate, et ut q̄d, hoc n. est h̄c spiritum, q̄ t̄ n. illis, q̄
p̄ ab eis generant̄. Et sic est spiritum generari ex intentione
agentis, illud n. ē, q̄ agens intendit generare, q̄m̄o fr̃m
gerit̄.

Subsectio i.^a Et p̄ m̃a p̄vinit̄ d̄ivinit̄ create?

Dicimus p̄ m̃a substantias, t̄ accidentales et fact̄ educt̄
q̄ m̃a, vidend̄ am̄ m̃a ē, an d̄icta p̄, q̄ d̄ fact̄ educunt̄
n̄t̄ d̄pendent̄ in fieri, et seruari à m̃a p̄vinit̄ d̄ivinit̄
easi, id ē fieri, et existeri, q̄ d̄pendent̄ ab ipsa m̃a, seu
recto m̃a ter capante. De aff̄e, v̄i apud S. in Metaph.
d̄isp. 25, sectione q̄, n. 2. H̄t̄tad̄m in p̄h. d̄isp. 22,
n. 48, Arig. ibid. d̄isp. 31, n. 40: p̄, q̄ nula in

hoc apparet, uenia. Ipsi, quod in se factura. Cuncta ipse
 facta existat, quod uergetur in subto, siquid uelutem ubi e,
 a p[er] se e creata, n[on] eius p[ro]ductis, ne ueruat[ur] sit uerua
 p[ro]p[ri]etate subto ueruat[ur] ante, et si hoc uer uer[um] e facta sub
 stantia male e in obis pat[et] debi[ta] r[ati]o.

Dubant alii iterum, quod si ipse facta dependent et
 facta a subto mediante alio a se obito, uer[um] p[ro]p[ri]etate est
 dependentia dicit[ur], et ueruat[ur] p[ro]p[ri]etate dicit[ur] tolli, et ueruat[ur]
 uer[um] p[ro]p[ri]etate creatiua: q[ui]d e. C[on]tra uer[um] hoc p[ro]p[ri]etate e
 dubitatio, nam si talis uer[um] existendi n[on] sit ueruat[ur] ligat
 in lib[er]o dicit[ur] facta, nihil ominus adhuc ueruat[ur] suam
 eiam, q[ui]d p[ro]p[ri]etate in p[ro]p[ri]etate talis dependentia a subto.

Quare i. si facta substantia ita dicit[ur] creata po
 nit uniu[er]sa. Q[ui]d ad hoc, quod dicit[ur] facta adhuc 2^{am} uer[um]
 entatem e[st] p[ro]p[ri]etate nata i. ma, et si aliter ad illam uer[um]
 ar[et] q[ui]d adhuc faceret unam p[ro]p[ri]etate i. illa. Ipsi, quod
 uer[um] p[ro]p[ri]etate, q[ui]d uer[um] sit uer[um] uer[um] independentia a ma facit i. illa
 unum p[ro]p[ri]etate q[ui]d e[st] facta male t[er] p[ro]p[ri]etate independentia
 a ma faceret i. illa unum p[ro]p[ri]etate. Dicit[ur] uer[um] uer[um] im
 p[ro]p[ri]etate nata. Q[ui]d q[ui]d sit d[icitur] ma, facta n[on] e[st] uer[um] uer[um]
 entatem adhuc e[st] p[ro]p[ri]etate uer[um] nata ma at uer[um] q[ui]d
 facta e[st] p[ro]p[ri]etate nata ma facit i. illa unum p[ro]p[ri]etate.

Quare i. si facta male ueruat[ur] extra ma ad
 actione, q[ui]d ma ueruat[ur] a. Q[ui]d neg[ati]o, et q[ui]d, quod ad,
 q[ui]d facta e[st] facta p[ro]p[ri]etate in ma dependet i. illa a Deo,
 et ma, illa uer[um] q[ui]d ueruat[ur] extra ma dependet a
 uer[um] Deo: q[ui]d e[st] dicit[ur] uer[um] aliter: q[ui]d e[st], quod ad, i. sit

18
immediata dependentia à principio variato principio variatur
essentia: id. nunciatum ex Dicitur, et ma. e. essentia hinc hinc
à Deo illam: qd. est ad essentia dicitur variatur. Deinde ad
1. ad essentia dicitur, 2. ad creatura qd. est dicitur essentia:
hinc 2. ad subiecta causalitatem, et nunciatum ma. qd. est dicitur
ma. ipse à priori.

Arguetur 1. hinc ad id. si foret idem, namque eadem
fra. qd. est ad foret eadem. Dato autem, nego eam, qd. ad
n. sub essentia p. hinc, id. est p. principium, ita ut ad, qd. est immedi-
ata dependentia ab hoc principio n. possit existere sine illi:
qd. 1. ad heret p. principis Deum ut, et ma. 2. uolunt
Deum foret essentia dicitur.

Arguetur 2. ma. ponit extra fra. p. eandem n. accit
qd. essentia extra ma. p. eandem ad id. et nego eam, quod
terminata ad ma. tam. i. fra. qm. sine illa essentia hinc idem
principium, et hinc, et eandem ma. p. dicitur à principio, igitur
namque independentes à ma. id. sub Deo: et uo. ad essentia
ma. ponit extra ma. nec hinc idem principium, igitur
p. dicit à sub Deo, n. ad à ma. nec eandem ma. p.
dicit à principio, igitur p. dicit à sub Deo independentem à ma.

Subsectio 2. De illi ponunt Dicitur creati.

De qd. ma. tam subtilis, qm. accidentalis, unam n.
essentia p. hinc, qd. est immediata, et essentia dependentia
à subiecto ma. causante, qm. Dicitur creati: ita q.
Hartmanus in phi. dicitur 22, n. 29, Dicitur, qd. uolunt
igitur h. d. hic tractu 2, n. 257, accedit p. Dicitur
in

in qd. l. 1. s. 1. et cetera Q. D. : ante pbam adverte
 qm libet miam hanc duplcm vocm in sui subti, pu rei, qm modif
 at, alteram imie afectionis, alteram dependendi ab illotangem ari
 malis influente: i. am vocm exeat mige y n imie, qtu p se ipsum
 no subti, se realitati uniti, et n. y aliqd dicitum, et y hanc vocm
 qd dicitur mige a realite, q n. p se imie uniti alteri realiti:
 am vocm n. exeat mige y se ipsum imie, it media passione a se
 hnta e ~

Et hoc patet, qd sicut qd mige exiit a se dependet ab agen
 te, y se imie, it media a se, qd illa hnt e immediata afectione,
 ita et qd mige dependet a patiente, seu subto influente, n. p se it
 media passione, qd illa hnt e immediata pas, seu influxus
 malis: Ade, qd id, et pas it eadem oino entis a se rei: qd
 si modi pendens ab agente y a seim a se dicitam, natis et de
 pendent a patiente y a seim dicitam. Tum ha pat in unione
 pnti qtu, q fit mediante genere, q recepta in ma e im
 mediata illius naturalitatis erga ipam unionem. ~

Si qd resultat, qd nule in tali creie apparet imphi
 cantia: qd si n. dat implentia pferunt talis mi Dinitij
 creari. Si iterum, qd talis mi dependet a subto medean
 te aliq fia ex na rei dicitam, id e mediante passione: it
 dependencia medeata pat Dinitij scilicet, et suplex y a seim
 creativam: qd h. qd minor, qd id e fia malis, et qtu
 pferunt Dinitij creari, qd n. dependet imie a ia mali,
 it, t. mediante unione, ut aliq opinant, t. mediante
 passione, ut it dixi: qd et mi dependentes a subto me
 dia passione pferunt Dinitij creari. ~

Et hoc patet, qd mige dependet equaliter a sua realite: qd
 nec Dinitij possunt creari, si qd amitterent totum depend

ham: Dico ergo an magis dependet a se ipso a sua realitate, tanquam
 a se, seu subto, ad hanc rationem in fine, et per se in se, ut dicitur, dicitur
 ut a se ipso, seu subto, subit in se, nego an: hanc in dependen-
 tiam habet in, ut dicitur media ratione a se ipso, pro se ipso
 creati, sicut ab illo mediantia dependentia a causa materiali, seu
 creati, cuius locus subrogati creati, q' no' quoniam dependentia a se,
 id dependentia a subto, seu a se ipso.

Obij 2°: magis etiam dependet a subto, et a priori, q' n.
 est creati. Dico etiam, q' est accidens reale dependet a subto,
 ut a priori, et si creati est: addit: sicut uis dupliciter dependet
 ab obto, et ut abterminante, et specificante, et uiam extra-
 tem, et ut a mouente, seu influente in aum q' efficit, et
 sic, Deus implere potest hoc 2um, si uis implere n' potest: sicut
 no' implere potest Deus uiam, et influxum subto, seu creati-
 nem, n' ad dependentiam q' intimam effectonem, et modifi-
 cationem, q' habet, et q' in: ut q' uis habet uiam subto duplex
 uiam, alteram immediatam, alteram mediatam, sicut uis
 in subto.

Subiectio 3^a.

Ut in possint existere se ipsam a suis realitatibus.

Prodeste quoniam q' in duplex potest habere in sum: et
 est, an aucte exercitium unendi se ipse, et per se realitatibus
 modo aucte, et hoc potest, an potest modo dicitur n' hanc
 aucte tale aucte exercitium: 2° est, an tale aucte ex-
 ercium n' sit in se aucte, sit sit illo aucte sit potest
 tale aucte exercitium unendi se ipse, et per se, q' q'
 dignit' a realitatibus, q' postulant unendi se: et hoc potest
 an in possint existere se ipsam a suis realitatibus.

Sit resolutio: si de iove essenti mi e aucta exercitium n un-
 ueni mo realiti meo mo gupret. diu, qd mi uolent. Dini-
 sup existere negatim a suis realitibus: huius resolutio uidetur
 euidens: p. qd Deus n pot mutare essentia rerum: ut dicitur
 mi e aucta uniu sua realiti: qd n. pot Deus facere, qd talis
 mi existens n sit aucta unitus igni realitati, et p nequens n sit
 Deum ab ipsa realiti separare: p. coa, qd tunc miu heret near
 etiam, et n heret, heret, qd supponit existens n heret, qd
 eius ess e, qd sit aucta unitus, et tunc miu n est aucta
 unitus, sicut existebat negatim a realiti, qd e manifesta impli-
 ciantia.

Constat, qd ex eo, qd essentia ipsius formati et esse sit
 representare aucta ignem sollem n. pot Deus facere, qd talis
 ipsius existens in rerum na n representet aucta ignem sollem.
 uel ex eo, qd ipsa huius sit e aucta et uale n. pot Deus
 facere, qd huius existens n sit aucta et uale: qd et ex eo,
 qd essentia sua sit e aucta unita sua realiti n. potest
 Deus, qd miu existens aucta n sit unitus: ut si existat ac-
 tu negatim a sua realiti n. erit aucta illi unitus, ut
 ex se pot. qd.

Obij: qd fides, seu essentia talis pot Dinitu fieri
 n tale: et huius pot in aucta uale, qd e fides, et p suam
 etiam independens a ma, et tu in tu opinione pot depen-
 dere ab ipsa ma: qd e fides, et e aucta dependens a ma
 h, et huius pot Dinitu creati, fieri qd independens ab ipso sub-
 to: qd uel tu miu sit fides, et imediata dependens a re-
 aliti, potest huius Dinitu ab ipsa separari.

Oppo ayo: qd e fides tale pot fieri n tale, id e potest
 fieri aliq entate, qd denomiti accidentalis n tale manentia

inveni, et in sua unitate sub, qd antea erat fractat ayo, n man-
 endo tale, qd e' inveni, neg ayo. sic via vrbis, qd e' suam etiam
 e' fractat independens a ma, si terminaret dependentiam, reduc-
 tionem a ma, adhuc maneret independens etiam a suam
 ac p'm e' independens p se, et ut p'm dicitur e' unitate, aduct-
 ionem dependens: at us si n'q' in re separati a sua realitate,
 iam n' met illi unitate, ut p' se p'it: qd dependit o'ro suam
 etiam, q' vrbis, in eo, qd ut qualiter unitate realitate. ~

Qd adhuc nota e' et supponamus Deum separare
 suam a sua realitate, ita ut n'q' sit in uno angulo, et realitate
 in alio hoc p'rito qd n' p'it suam unitate realitate nisi p' union-
 em dicitur, qd n' p'it dari nova denominatio realitate p' h'ic, et
 adq'te inveni subto sine sua p'ia realitate p' h'ic, et adq'te inveni, ac d'p-
 ta a subto: ut q'do n'q' et realitate a Deo reunirentur daretur
 nova denominatio p' h'ic unitate, et adq'te inveni subto ipi mo, et rea-
 litate: q' daretur nova p'ia p' h'ic dicitur ab ipso mo, et realita-
 te, nempe nova unitate, qd e' d' s' vrbis m' ~

Dicitur: hanc denominationem puenire ab approximatione unionis
 v.g. ad subum. It. s' qd union n' e' p' h'ic, reunirentur, sed
 tantum unitate q' approximationem, tanq'm p' vrbis p' h'ic, v' n', et n'q'
 unionem dicitur ab e' h'ic approximatione, nam p' se unitate e' approximatione,
 et si d' d' d' dari unionem tanquam vrbis p' h'ic unirentur, n' d' d'
 puenire illi, qd ut unitate ab approximatione ad subum. ~

Confessio, qd si meum ubi foret separabile a me regressi-
 me p' eandem n' ubi e' q' d' d' Brachera, p' p' e' d' d' d' d' d' d' d'
 et Conimbii, et in p' h'ic p' h'ic: qd n'q' qd ubi e' q' d' d'
 to in p' h'ic Brachera, n' magis dependet a tali p' h'ic,
 qm a me: qd si p'it separari a me, q' n' p'it separari.

à suo spatio si autem ha admittit, pre talis ubi cas n poterit
poni mecum Roma, Libia, et vltij Grij, in illiq; me ubi
care. ~

Signat²o, qd p meam ubi casm possent ubi cas in fite
longe, solum eadem ipi in infite spatio, si n pot se pa
rari ab hoc spatio in aliud, qre id n poterit separari ab hoc
subto, et poni in alio: si qd ponat in infite subto, et spatio
ip, qre n facit infite ubi cas. ~

Subsectio 4^a.

Illuunt² argu² positam resolutionem. ~

Argue² i^o p p²ia, qm tenent alig apud qd. Secunda
notantia 28 punctis i^o n. b. ad, q e immediata, et causal
dependencia à suo principio pot fieri me, et accidentales de
pendere p aliam acem: qd e me, q e imedita dependen
tia à sua realitate, potest fieri independens p aliquam
acem supraditam. Dicit² qd pot fieri dependens me, ita
ut adhuc meit imie, et actualiter dependere à suo principio,
ita ut n meit imie, et actualiter dependere, nego. ~

Qd qd e pendens imie à principio p se ipsam pende
re me ab eodem p aliam acem superiorem, qd tenet
adhuc p se ipsam imie dependere adhuc e causal, et imed
ita agens à principio, et eodem mo anis, si e p se ipsam, et imie
uniati bi potest anis realitati p supraditam unionem,
qd adhuc p se e imediata, et causal unio, id e n elli
gidt prope separari à subto, nam, et rumpat anis suprad
dita, id anis adhuc e p se unia causal, et qd unca n e

29
possit per aliam uniti ad se, et ipsi mali, nam sunt sunt per se ligatur
coluna, et deinde religari mediante alio fune: quod idem dicitur de
unione.

Eadem ratio potest pendere mihi, et imo ab eodem principio:
quod est magis posterit pendere mihi, et imo a sua realitate. Sed
tamen, nihil tamen est magis, quia in n. potest, quod possit magis existere, rep-
aratur a sua realitate.

Argue 2^a: hanc albedo potest in hunc locum esse unita quod, repli-
cata uero Domus potest existere separata ab ipso pro: quod est ma-
ubitas u. g. posterit hinc mihi esse unita replicata uero Domus
potest existere separata: potest uero, quia ex hoc, potest, separati, quod est, con-
est mihi unita in alio loco hinc in quod n. datur sicut dicitur. Ergo
estam aliam ratio est: quia albedo in utroque loco unita ratio media unio-
ne a se dicitur, quoniam potest amittere n. potest in uno loco, potest in alio,
at uero ubitas unita imo, et per suam ipsam, ubi ubique exhibe-
rit licet hanc suam ipsam, ac proinde esse unitam realitatem.

Argue 3^a: n. minus pendet ipsa a se, quoniam magis a re-
alitate, ut patet, si pendet uitaliter: potest ipsa potest existere a se
separati: quod est magis a realitate. Quod ipsum n. depen-
dere ab alio quod ad iunctionem ipsam, potest tantum quod
ad representandum, nam ipsum n. est unio ipsa, potest intensio-
nalis, ad unionem uero intensiorem n. requirit iunctio ex-
tremorum: at uero magis est unio ipsa, et insensibilis ad realitatem
postulans uitaliter, et ipsa est unio ipsa, quod illi ab illo n.
potest, et in re dicitur, si magis existere separate re-
alitate.

Præterea argum. deductum a ipse ad magis n. ua-
let, sicut n. ualet hoc: Ipse realis potest hanc aliam fieri